

ANDREAS EMBIRIKOS
ZOGJTË E AMAZONËS
POEZI

BOTIMET TOENA

ANDREAS EMBIRIKOS

ZOGJTË E AMAZONËS

poezi

Përzgjedhi dhe përktheu nga greqishtja
Niko Kacalidha

BOTIMET TOENA

Tiranë, 2019

Një falënderim për Botimet “Agras” nga janë përzgjedhur poezitë.

Botuese: Irena Toçi

Kryeredaktore: Sonila Kapo

Redaktor: Kujtim Dashi

Korrektore letrare: Majlinda Bami

Përkujdesja grafike dhe kopertina: Elsa Hajderaj

ISBN 978-9928-277-45-9

© Botimet Agras dhe Leonidhas Embirikos

© në shqip Botimet Toena

Të gjitha të drejtat janë të rezervuara. Nuk lejohet shumëfishimi me asnjë lloj mjeti apo forme, as me fotokopje, pa lejen me shkrim të mbajtësit të copyright-it.

BOTIMET TOENA

Rr. “M. Gjollësia”, K. Postare 1420, Tiranë

Tel.: + 355 4 22 40 116

Email: redaksia@toena.com.al

botimet.toena@gmail.com

www.toena.com.al

SI KRIJIM I BRISHTË

Marakit

Dehja e dallgëve është kumti

Që i nis lundërtari së dashurës

Natën e qetë të pellushtë të heshtjes

Përmes yjeve që derdhen atje në bash

Drejt udhëtimit të pëlhurave dhe armëve

Është armatimi i një anije me frena

Si të karrocës që vrapon drejt ngazëllimit

Të çadrave të ciganëve me vajza të reja

Tepër provokuese edhe prej syve të tyre

Teksa kërcejnë në brymën mëngjesore.

LEDHATIME

Kur dallgët përplasen në dritaret
E anijes që udhëton drejt Indisë
E heshtur qëndron në kabinën e saj
Një vajzë duke kundruar dallgët
Teksa i dashuri i ledhaton gjinjtë
Përkthyesi i ardhshëm i gjuhës së algave
Nëpër korridoret misterioze të Singaporit
Me gjithë grackat e vendasve e legjendave
Të zogjve të natës dhe shtypit të mëngjesit.

RREBESHI

Mërmërimë e butë si pe gjilpëre
Puth gishtërinjtë e vagëllimit
Të një burri që endet kopshtit
Që mbledh puthjet e kikirikët
E një oferte të pakrahasueshme
Të një oferte erotike
Një ofertë dy-tri herë në ditë
Para se të mbërrijë tkurrja e kohës.

KUMBIME

Hapat tanë kumbojnë ende
Mes pyllit me zukamën e insekteve
Dhe pikave të rënuara prej acarit
Që pikojnë nëpër gjethet e drurëve
Dhe pastaj përplasen brenda shpellave
Dridhja nga çdo goditje e druvarëve
Teksa hollojnë me sëpata trungjet
Me gojën e tyre mbushur me këngë
Të mësuara që në moshën fëmijore
Kur luanin kukafshehthi në mes të pyllit.

PIEDESTALI

Mullari qëndron në mugëtirë
Në të mblidhen mitet e viseve
Mëllenjat e urimit të një prindi
Rrëfejnë pasionet e ditës
Dhe vajzat e tij ruajnë
Me përkujdesje qypat e ëndrrave
Që ende rriten dhe shumojnë
Bregat e lashta të danaideve.

KRISJE

Sërish këtu rripen skifterët
Dhe degëve të dendura të pyllit
Përçart flasin erërat që ndërthuren
Me merimangat e qytetit të shkretë
Me limimet e çelikut
Me rrobat e vjetra
Dhe me fërshëllimat e arterieve karotide
Të një race njerëzish të panjohur dragonj që ndeshen.

FOLJA VËSHTRONJ

Kjo kthjelltësi me renë që lundron në erë -
Anije e kaltër e një fregate bardhëllore
Rri mbështetur në bordin duke vështuar
Dhe shikoj gjahun e mendimeve të mia
Delfinë që kërcëjnë dhe zhyten në dallgë
Vështroj fushat, anëdetet dhe malet
Dhe një vashë leshverdhë që rri bri meje
Ku brenda syve të saj paqësorë dallohet
Ardhmëria e saj e plotë dhe e tashmja ime.

SEKRETE

Me breshërinë e erës në flokët
E gruas që rrotullohet në mes të sallonit
Dhe e merr jetën e saj ashtu siç i vjen
Me stolitë dhe fëmijët që e adhurojnë
Dhe thërrasin gjithmonë emrin e saj
Dhe me burrat që ngrenë
Dorën e tyre lart në qiell
Me rrahjen normale të pulsit
Në gjeratoren e valsit që afron
Gjinjtë e tyre me gjinjtë e gruas.

VAJZA

Shtëpia gëlon prej ngazëllimit
Si kusia plot qumësht në diell
Një vajzë fshehtas në dritare
U jep gjinjtë e saj pëllumbave.

Të fryra të ngjeshura gjinjtë
Me thithkat ngritur përpjetë
Vijnë dhe i thithin zogjtë
Dhe befash vërshon qumështi.

ANDREA BRETON

Zogu i pashoq i gjithësisë
Qëndron kristalor në lartësitë e Himalajave
Shkëlqimtar me guxim e pasion
Përmes shkëmbit të farës tënde.

Zogu heroik i gjithësisë
Që ngjan me kryeengjëllin dhe luanin
Nuk pëshpërite kurrë asnjë gënjeshtër
Po ngrite zërin tënd në kaltërsinë e kulluar.

Zogu fanatik i gjithësisë
I fortë në luftë tërë fryte nga brendia
Gjithnjë fluturues mes flatrave të tua
Hap e mbyll përherë me besim syrin.

DHJAMË

Për Nikos Engonopulos

Kandari anon sipas preferencës
Sipas shpjegimit që i bëjmë
Sa herë ngrihet plumbi.

Dhe shiko se si kemi fituar përsëri
Se zaret ranë në barkun e një gruaje
Të një gruaje që flinte e zbuluar
Mbi rërën pasi kishte dalë nga deti.

Kjo grua sipas thënies së miteve
Pati guximin të parakalonte e vetme
Cullake me dhjamin e notarit trupit
Një det i gjerë dhe i fryrë
Nga psherëtimat e ëmbla të engjëjve.

BREGDETI

Jemi në bregdet si skelat
Duart tona drejtuar qiellit
Kapin zogitë në erë
Dhe zërat e udhëtarëve

Ndodhë të na ndalojë një grua
Nëse nuk buzëqesh, shi mund të bjerë.

MUGULLIMI

Në duart tona gëlojnë kalamajtë
Dhe luajnë me krenat tanë
Dhe dëgjojnë zërin tonë.

Krenat tanë rrojnë
Lidhur me trupat
Lëvduar qofshim ne dhe gratë
Lëvduar qofshin kalamajtë tanë.

SHIGJETAT

Një vajzë në një kopsht
Dy gratë mes një saksie
Tri vajza në zemrën time
E habitshme, e habitshme.

Një pëllëmbë në xham
Një pëllëmbë mbi një gji
Një kopsë që zbërthehet
Një gjoks që zbulohet
Kur Shigjetari me shigjetat
Ndriçon atje sipër në qiell
E habitshme, e habitshme.

SHESTIM

Zhytja e korbit mes gjithësisë
Merr me vete ujërat e lumenjve
Derdhen shkëmbinjtë në shishe
Dhe vera priset.

Tufa fishekzjarrësh mes buqetave
Batica kujtimesh të atypëratyshme
Teatër i plotë i botës që ulërin
Çdo kujtesë në mjegullim.